

Jumalan lapsen vajavaisuus ja täydellisyys

”Olkaa täydelliset”

Matt.5:48: Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on.”

Jeesus sanoi nämä sanat vuorisaarnan jälkeen. Jokainen varmaan kuullessaan ja lukiessaan vuorisaarnaa ajattelee, että tuossa puhutaan asioista, mihin yksikään ihminen ei pysty. Miksi Jeesus kehottaa tämän kaltaiseen täydellisyyteen?

DIGINOVUM:

48. Kreikan kielen sana "(teleios)" 'täydellinen' tarkoittaa tässä uskovassa tapahtuvaa kypsymistä jumalanpelkoon. Kun sanaa käytetään Jumalasta, sillä ei korosteta hänen synnittömyyttään vaan hyvyyttään. Täydellisyys ei merkitse myöskään meidän kohdallamme synnittömyyttä, vaan sitä, että Jumalan Henki saa valvoa kaikkea toimintaamme. Sana tarkoittaa jotakin täydellisesti ja loppuun kehittyntä. Niin kuin Jumala rakastaa meitä, niin meidänkin tulee rakastaa muita ihmisiä. Se rakkaus, josta tässä on kysymys, voi syntyä ainoastaan Jumalan vaikutuksesta. Rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme, Room 5:5.

Jeesus kuvaa vuorisaarnassa Taivaallisen Isän rakkautta mm. näillä sanoilla:

44. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat,

45. että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaassa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.

Jumalan rakkaus on häkellyttävää. Se ei valitse kohdettaan millään tavoin. Se kohdistuu samana niin hyvää kuin pahaakin ihmistä kohtaan. Jumalan rakkaus kohdistuu Hänen vihollisiaan kohtaan. Meistä jokainen on ollut Jumalan vihollinen ennen Hänen lapsekseen tuloaan. Jos Jumala ei olisi rakastanut vihollisiaan, Hän ei olisi lähettänyt Jeesusta ristinkuolemaan sovittaakseen maailman itsensä kanssa. Jos Hän ei olisi rakastanut minua ja Henkensä kautta kutsunut omakseen, en puhuisi tässä Hänen rakkaudesta.

Niin kuin Jumala rakastaa meitä, niin meidänkin tulee rakastaa muita ihmisiä.

Tätä Jumalan rakkauden laatua meidän tulisi janota. Samalla meidän tulee nähdä, että sitä ei ole vähimmässäkään määrin meissä itsessämme. Olemme tässä asiassa köyhän kerjäläisen paikalla.

Matt.5: 2-3: Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi:

"Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.”

On suuri onni olla kerjäläisen paikalla myöntämässä, että minulta puuttuu tuo jumalallinen rakkaus. En pysty siihen itsessäni.

Siksi myös Paavali sanoo, että tämä rakkaus vuodatetaan meihin, meidän sydämiimme.

Room.5: 5-6: mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.

Tässä se vielä vahvistetaan. Kristus kuoli jumalattomien edestä, siis Jumalan vihollisten edestä.

Jumalan rakkaus on pystynyt siihen, mihin meidän rakkautemme ei pysty.

Tämä Jumalan rakkaus on vuodatettu meihin Pyhän Hengen kautta.

Mikä onni on siinä, että meiltä ei vaadita itseltämme sitä, mitä meillä ei ole.

Me kaikki hairahdumme

Jaak.3:1-2:

Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion.

Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa.

Tämä Jaakobin kirjeen kohta on vakava. Ei ole yhdentekevää, mitä ihminen puhuu. Siitä on vastattava Jumalan edessä. Olen iloinen siitä, että en ole pyrkinyt opettajaksi. Olen kyllä Jumalan edessä kaivannut tätä tehtävää ja minulle on suuri suru, jos en siihen jostain syystä riitä tai kelpaa. Koen olevani kutsuttuna tähän tehtävään.

Kiitän siitä, että meidän seurakunnissa harjoitetaan arviointia. Näin jaetaan vastuuta. Samoin voin luottaa, että minulle huomautetaan erityisesti siitä, jos puheeni ei pysy keskeisessä asiassa tai oikeastaan keskeisessä henkilössä, Kristuksessa. Samoin olen välillä huolissani, etten vain sano mitään satuttavaa tai loukkaavaa. Kaikessa tässä saa kääntyä minun puoleeni.

Tämä on naisen sanoma tärkeysjärjestys. Tässä heijastuu suhde Jumalaan ja lähimmäiseen, halu löytää siinä rakkaus. Mies näkee kenties usein toisin ja se on aivan hyvä asia. Miehellä ehkä korostuu halu nähdä totuus ja tarve korjata virheet. Kuuntelen ja kunnioitan kaikkia ja varsinkin johtajia Raamatun ohjeen mukaan.

Kuitenkin tuo toinen jae tuossa Jaakobin kirjeen kohdassa vakuuttaa, että me kaikki hairahdumme. Eikö se ole lohduttavasti sanottu. Me emme hairahdu vain kerran, vaan jopa monessa kohden. Se on meille aivan tavallista. Emme pysty täydellisyyteen. Emme pysty siihen etenkään puheessamme. Me kaikki hairahdumme.

Emme pysty synnittömään elämään.

Tarvitsemme yhä tänäänkin Kristuksen työtä puolestamme, anteeksiantoa ja puhdistusta.

Kaikki olemme syntisiä

1 Joh.1: 8-10: Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Jos sanomme, ettemme ole syntisiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.

Jumalan sana vakuuttaa, että ei ole synnitöntä ihmistä maan päällä. Vain Jeesus on elänyt synnittömän elämän. Miten osaisinkaan ehyellä sydämellä rakastaa Jumalaa ja lähimmäistäni? En siihen todellakaan pysty enkä tule pystymään.

Tietomme on vajavaista, profetoimisemme on vajavaista. Näemme ja tunnemme vajavaisesti.

1 Kor.13: 4-13:

Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii. Rakkaus ei koskaan häviä; mutta profetoiminen, se katoaa, ja kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa. Sillä tietomme on vajavaista, ja profetoimisemme on vajavaista. Mutta kun tulee se, mikä täydellistä on, katoaa se, mikä on vajavaista. Kun minä olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja minä ajattelin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsin minä sen, mikä lapsen on. Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan. Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus.

Tässä ylistetään täydellistä rakkautta. Tämä ihmeellinen rakkaus on vuodatettu sydämiimme Kristuksessa. Tässä selvästi ylistetään Jumalan rakkautta.

Olemme saviastioita ja kuitenkin meihin on vuodatettu Kristuksen Hengen kautta Jumalan ihmeellinen rakkaus.

Tuossa sanotaan, että täällä maan päällä ollessamme näemme ja tunnemme vajavaisesti. Vasta perillä näemme ja tunnemme täydesti.

Tietomme ja profetoimisemme on vajavaista ja se jää kaikki tänne maan päälle.

Olen iloinen siitä, että Raamattu kertoo tästä meidän vajavaisuudestamme. Näin emme vaadi liikaa itseltämme ja toisiltamme.

X ESIMERKKI KETUNPOJASTA Ketunpoika nimittäin vaani kanaverkon läpi kasvimaalla olevaa myyrää. Aikansa siinä oltuaan jännittyneenä ja melkein huomaamatta huojuttuaan paikoillaan, se hyppäsi --TUPS! Ketunpoika hyppäsi kanaverkkoa päin. Tämä oli esimerkkinä siitä, että mekin joudumme oppimaan asioita "kantapään kautta" ja ei se ole niin pahakaan juttu.

Itse kirjoitin sähköiseen muotoon kirjan, jossa on 250 sivua. Voin vain kuvitella, että siinä on paljon vajavuutta ja virheitä. En olisi uskaltanut ottaa vastaan tätä tehtävää Taivaalliselta Isältä, jos olettaisin Hänen vaativan minulta täydellisyyttä. Varmaan jäisi tekemättä moni muukin asia, jos joutuisin pelkäämään sitä, että minun tulisi suoriutua täydellisesti tehtävistäni. Tuskin pystyisin yhtään puhetta pitämään tai yhtään sielunhoidollista keskustelua käymään.

Silti olen ihmisenä vähintään hämilläni ellen lievästi suuttunutkin, kun minulle sanotaan: "Nyt teit väärin. Tuossa tuli selvä virhe." Olen kuitenkin Jumalan edessä kuullut Hänen hiljaisena puheenaan niin monet kerrat saman. Jumalan puhe on kuitenkin täynnä rakkautta, lämpöä ja ymmärrystä. Hänen armonsä on valmiina korjaamaan ja peittämään meidän virheemme.

Jumalan rakkaus on aina enemmän mihin me ihmiset koskaan pystymme. Kaikki elämässämme kasvattaa meitä tähän rakkauteen. Kun kuuntelemme paljon Jumalan puhetta, opimme kuulemaan myös toisiamme. Tätä tarkoittaa puheeni alun kehoitus: "Olkaa täydelliset".

Heikkona saviastiana

Jes.45:9:

Voi sitä, joka riitelee tekijänsä kanssa, **saviastia saviastiain** joukossa-maasta tehtyjä kaikki!
Sanooko savi valajallensa: "Mitä sinä kelpaat tekemään? Sinun työsi on kädettömän työtä!"

Me olemme jokainen Jumalan käden työtä. Olemme arvokkaita, koska itse Taivaan Jumala on meidät valmistanut. Hän rakastaa meistä jokaista käsittämättömällä rakkaudellaan. Meitä on puhutellut ajatus savesta, jota Jumala muokkaa ja ei heitä siruakaan pois.

Samoin savi ei ole materiaalina kallis. Sehän on saatu maasta. Mekin olemme maasta. Kuitenkin Jumala kuoli puolestamme ja Kristuksen Henki asuu meissä. Kelpaamme jokainen Jumalan työtoveriksi. Se on jaloa käyttöä. Siihen kelpaa savinen astiamme.

Jumalalle on mieluista, kun olemme uskolliset vähässä. Saamme pieniä tehtäviä päivittäin. Meidän on vaikea ymmärtää, että juuri nämä lähes mitättömät asiat ovat sitä jaloa käyttöä Jumalan silmissä.

2Kor.4:7: **Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä.**

2 Kor.12:9: **Ja hän sanoi minulle: "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa". Sentähden minä mieluummin **kerskaan** heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan.**

On aina niin häkellyttävää havaita, että Jumala ei etsi vahvoja vaan itsessään heikkoja. Sen vuoksi Hän sallii elämäämme myös pistimiä, kuten Paavalille.

Jumala tahtoo, että olemme Hänestä riippuvaisia ja pyydämme kaikkeen apua Häneltä.

1 Kor.1:26: **Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti **viisasta**, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista,**

Näitä tämänkaltaisia jakeita on hyvä etsiä. Jumalalle kaikki ihmiset ovat kuin samalla viivalla. Meidän mittapuumme joutaa roskakoriin. Ainoa mittapuu on siinä, että osaamme turvata yksin Kristuksen työhön, emmekä turvaa mihinkään omaamme.

Emme pääse perille minkään omamme varassa. Kaikki kallisarvoinen on Kristuksessa.

Jeesus ottaa heikon hoiviinsa

Pietari totesi ihmeellisesti: **"Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt häntä näe ..."** (1 Piet. 1:8).

Jotta tämä on mahdollista, tarvitsemme jatkuvasti muistutusta Jumalan meihin Jeesuksessa kohdistamasta rakkaudesta ja huolenpidosta. Jeesuksen mielenlaatu on Jumalan mielenlaatu ja päinvastoin. Hän tahtoo ottaa meidät huomaansa, hoiviinsa. Eikö olekin ihmeellistä? Tässä seuraavassa aivan tarkoituksella poimin jakeista vain sanat, jotka kuvaavat tätä hoiviin ottamista:

Room. 15:7 **"...niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut"**.

Room. 14:3 **"... sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa"**.

Ps. 49:16 **"... sillä hän ottaa minut huomaansa."**

Ps. 40:18 ”Minä olen kurja ja köyhä, mutta Herra pitää minusta huolen...”

Ps. 55:23 ”Heitä murheesi Herran huomaan, hän pitää sinusta huolen, ...”

Jeesuksen mielenlaatu kuvastaa hellää huolehtimista ja lähellä oloa. Eikö myös vertaukset hyvästä Paimenesta puhu samaa kieltä? On meillä ihmeellisen hellä ja hyvä Vapahtaja.

Seurakunta kuvastaa Kristuksen mieltä

1 Kor.12: 20-27: Mutta nytpä onkin monta jäsentä, ja ainoastaan yksi ruumis. 21. Silmä ei saata sanoa kädelle: "En tarvitse sinua", eikä myöskään pää jaloille: "En tarvitse teitä." 22. Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä; 23. ja ne ruumiin jäsenet, jotka meistä ovat vähemmän kunniakkaita, me verhoamme sitä kunniallisemmin, ja niitä, joita häpeämme, me sitä häveliäämmin peitämme; 24. mutta ne, joita emme häpeä, eivät sitä tarvitse. Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että antoi halvempiarvoiselle suuremman kunnian, 25. ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta, vaan että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toisestaan. 26. Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa. 27. Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä.

Olemme kuulleet siitä, että me olemme vajavaisia. Kaikki olemme syntisiä ja monessa mielessä heikkoja. Jeesuksen ruumiina seurakunnan tahto on sama kuin Kristuksella.

Meidän Herramme tahtoo hoivata heikkoja. Hän tahtoo ottaa meidät sillä tavoin huomaansa, että voi viedä meidät perille taivaan kotiin.

Jeesus tahtoo armahtaa ja antaa anteeksi. Hän tahtoo kätkeä meidän salatut kipumme ja salatut haavamme omiin haavoihinsa. Hän laskee kätensä päällemme ja suojaa meitä. Lapset ja myös hengelliset lapset ovat erityisen rakkauden ja siunauksen alla.

Kun lankeamme tai murehdimme epäonnistumisiamme, Jeesus kutsuu meitä luokseen puhdistukseen, sitoakseen ja voidellakseen meidän haavamme.

Me olemme seurakuntana opettelemassa Kristuksen mielenlaatua. Me Jumalan pienet omat emme ole päässeet tässä koulussa pitkälle. Murtuneisuus ja lempeys näkyy meistä vielä liian heikosti. Kuitenkin voimme tälläkin hetkellä paeta puutteinemme Vapahtajan turviin. Hän ei hylkää meitä, ei yhtäkään meistä.

Ilm. 3:17: Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.

Jumalan silmissä Laodikean seurakunta oli alaston. Jumalan Pojan täydellinen elämä ja ristillä täytetty työ ainoastaan kelpaa Jumalalle. Saamme pukeutua tähän lahjavanhurskauteen, ettei alastomuutemme näy. Jumala katsoo meitä Kristuksen työn kautta. Sen vuoksi saamme kulkea iloisina eteenpäin.

Mutta hoivataan toisiamme ja johdatetaan Kristuksen turviin. Jeesuksen luo oli syntisen helppo mennä apua saamaan. Toivoisin, että seurakuntaankin olisi helppo tulla silloinkin, kun asiat ovat todella huonosti. Jospa seurakuntaan voisi tulla siten kuin Jeesuksen luokse tullaan.

Täydellisyys ja kirkkaus perillä

2 Kor.4:17-18: Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti, meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia.

2 Kor.5:1-3: Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty. Sentähden me huokaammekin ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme, sillä kun me kerran olemme siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita alastomiksi.

Ceta Lehtniemi